

Hluboká nad Vltavou, 6. prosince 2003

Mezinárodní field trials retrívřů

Retřívři se v posledních letech u nás rozšířili měrou téměř nebyvalou, za což vděčí své milé povaze, přátelskému chování a dalo by se říci snadné cvičitelnosti (jestli se odvážíme vůbec jakékoliv působení na psa ve snaze jej tzv. „vychovat“ nazvat snadným). Samozřejmě to neplatí absolutně pro jakékoliv plemeno z rodu přinašečů, ale fekněme pro nejrozšířenější z nich. Je pravda, že si retrívři, obzvláště zlatého a labradora pořízují často lidé z měst v domněnku, že to vlastně ani není lovecký pes a že ani mnoho nějaké specializované činnosti nepotřebuje.

Jenže jako vždy je všechno jinak. Zaprvé každý pes potřebuje nějaké zaměstnání, aby se z nudy nestal člověku obtížným, a potom – i člověk potřebuje nějakého hravého koníčka a pohyb, jak nám je neustále doporučováno. A když už si někdo vybral za svého společníka loveckého psa, pak mohou jen vřele doporučit udělat radost jemu i sobě (a to není zanedbatelné) a poskytnout mu výcvik jemu vlastní – to jest lovecký. Na to dnes nepotřebuje být člověk myslivec. Pro retrívři je nejvlastnější loveckou činností přinášení.

Vrcholnou zkouškou z přinášení jsou field trials. Jedny takové mezinárodní fi-

eld trials jsem měla možnost vidět před vánočními svátky v bažantnici Borek u Hluboké nad Vltavou. Pořádal je klub chovatelů loveckých slidičů a byl to velmi hezký strávený den nejen pro účastníky, ale rozhodně i pro přihlížející. Z balkonu loveckého zámečku Ohrada ráno zazněly lovecké fanfáry: Vitáme vás, inu opravdu srdečně vitáme vás a historicky první mezinárodní field trials retrívřů u nás mohly začít.

Field trials jsou vyšší nástavbou nad zkouškami v přinášení. Testují se tu psi, kteří umějí nejen dohledat střelenou či postřelenou zvěř, ale hodnotí se i výlučná vlastnost retrívřů zapamatovat si, kam střelená zvěř dopadla a aportovat ji až na povel vůdce, a to typicky retrívřím způsobem – aniž by ji poškodili mačkáním.

Bára

Pořadatelé sice měli původně úmysl vyzkoušet psy v přirozeném prostředí na poli a v lese, ale neochota bažantů ke spolupráci jim to dostatečně neumožnila, a tak jsme skončili v areálu bažantnice. A tam to teprve vypadalo tak, jak správně takový hon má vypadat. Vůdci se psy obestoupili leč. Každý rozhodčí měl na starosti dva psy. Leč šli střelci, padala ran jako na velmi úspěšném honu, padala i pernatá zvěř a psi se ani nepohnuli. Seděli u nohy svého pána a vznešeně se rozhlíželi. Kdyby kručeli, nebo jinak jevil nervozitu, nebo nedej bo-

Vítězná dvojice: Fena zlatého retrívra Ara Bellis Perennis a Pavla Koukolová

že se rozběhli pro bažanta, který jim spadl málem před čenichem, tak to by byla chyba. Měla jsem štěstí na psy, kteří chyby nedělali. Ale působilo to trochu neuvěřitelně. Teprve, když střelba utichla, na pokyn rozhodčího dal vůdce psovi povel a pes přinesl bažanta, na kterého případně celou dobu už koukal, anebo ho vyhledal zapadlého ve křoví a předpisově ho přinesl svému vůdci a zase si mu sedl u nohy.

Retřívři byli vyšlechtěni k práci po ráně, takto vlastně má nejpůvodnější jejich práce vypadat. Takže i v soutěžích a na zkouškách má každá disciplína končit přinesením zvěře.

Rozhodčí chystají nový zkušební řád pro retrívři, který bude obsahovat i celostátní vrcholnou mezinárodní soutěž (tak jako pro ohaře je to Memorál Karla Podhajského), kam by se účastníci nominovali ze zkoušek všestranného přinášení retrívřů (VPR), na kterých retrívř dokazuje vyšší stupeň použitelnosti v lovecké praxi, to je pro vyhledání, dohledání či dosledování, usmrcení nebo postřelené drobné i spárkaté zvěře.

Vycvičit psa pro lovecké využití v praxi je umění, vycvičit psa, aby byl úspěšným i na soutěžích, je o trochu větší umění, protože tam to všechno musí odpovídat nejen požadavkům praxe, ale vykazovat ještě i krásu a přesnost.

Ale je to velmi hezká práce. V každém případě pro psa představuje patřičné zaměstnání, které ho ještě ke všemu baví a pro majitele je to rovněž velmi příjemné zaobírání se psem. V každém případě bych doporučovala majitelům, kteří mají psa jakéhokoliv loveckého plemene, jít se občas na nějaké zkoušky či soutěže podívat. Přinejmenším je to příjemně strávený den v přírodě.

Chesapeake bay retrívř „Šumák“ Lakeshore Bob Vičí lůka

Výsledky

Ze čtrnácti účastníků jich pět skončilo s plným počem bodů, to znamená byli ve všech disciplínách ohodnoceni čtyřky. Ti ostatní dostali v některém případě trojku (obvykle dohledávka nebo aport). Ale všichni skončili v I. ceně, což se obvykle nevidí. Dva labradori neuspěli, protože se pro zvěř vydali bez povelu. Účastníci skončili v pořadí:

1. CACIT, CACT ZR Ara Bellis Perennis, Pavla Koukolová, 132 b.
2. r. CACIT, CACT LR Jakobína od Hirmajského cesdu, Karel Jedlička, 132 b.
3. r. CACT, LR Boddy Alimraj, Martin Bárta, 132 b.
4. LR Barbara Alfa Sirius, ing. Eva Černá, 132 b.
5. LR Ragweed's Driplet, Elisabeth Pock, 132 b.
6. CACT, FCR Black Amandas Jolly Good Fallow, ing. František Korda, 129 b.
7. r. CACT ZR Cyra ze Zásmků, Dana Palivcová, 123 b.
8. ZR Fabio Golden Ernor, Jaroslav Mach, 123 b.
9. ZR Centaine Orange Bellarone Bohemia, mgr. Dana Pešková, 122 b.
10. CACT CBR Lakeshore Bob Vičí lůka, Jana Kordová, 119 b.
11. LR Fair Regent Plus, ing. Bohumil Kovář, 118 b.
12. LR Úrik od Kletecké hráze, Michal Martinek, 117 b.

Labrador Barbara Alfa Sirius a ing. Eva Černá

Zlatý retrívř Fabio Golden Ernor